

Szabla kawaleryjska „Ludwikówka”

Nr inw. MWB/2875

Podstawowym orężem będącym na wyposażeniu ułanów były szable. „Ludwikówka” nazwę swą wzięła od miejsca wytwarzania, czyli Huty „Ludwików” w Kielcach. Była produkowana masowo na potrzeby wojska. W „Ludwikówki” zostali zaopatrzeni wszyscy żołnierze w jednostkach kawalerii oraz artylerii konnej. Zanim szable trafiły do żołnierzy były poddawane odpowiednim testom. Dobrze wykonaną szablą należało choćby przebić blachę o grubości 2 mm czy pięć razy przeciąć pręt stalowy o średnicy 5 mm. Przez znawców tematu jest uznawana za najlepszą szablę kawaleryjską tamtych czasów.

Szable pełniły różne funkcje. Przede wszystkim była to broń bojowa, ale też forma daru honorowego, nagrody lub prezentu. Szabla jest do dziś symbolem godności oficerskiej, ma wartość reprezentacyjną.

„Ludwikówka” była ostatnią szablą bojową wyprodukowaną w Polsce. Stopniowo była wycofywana z wojska w związku z rozwojem broni palnej i pancernej.